

FLØJTEN ER EN FRI FUGL

Trente Mølle 2007

Letheden som en hvid due gør fløjten til et specielt instrument, mener Henrik Svitzer, der har både en 20-årig karriere som fløjtenist i det Kongelige Kapel samt 25 år som lærer og docent ved det Kgl. Danske Musikkonservatorium bag sig. På en fynsk landejendom inspirerer han nu elever fra otte lande med erfaringer og tanker om fløjtens placering i musikkens højere luftlag.

Af Mads Louis Orry

14-årige russiske Artom kigger på sin mentor, der øvet placerer det lille metalfarvede mundstykke på sine læber og nikker belærende til eleven. Drengen spidser ører og øjne. Han er parat til at lære.

Henrik Svitzer, 59 år, gestikulerer som en sydlandsk matador, og Artom nikker ivrigt. De klikker.

For 40 år siden, da Henrik Svitzer selv begyndte sin lange karriere som fløjtenist, var han en ivrig studerende på Københavns Musikkonservatorium. Meget lig Artom, der allerede nu har etableret sig som et stortalent på fløjte ved at vinde tre større internationale konkurrencer i München, Paris og Venedig, viste Henrik Svitzer allerede tidligt verden, hvad han var lavet af. Talent for fløjtespil.

Mentor og elev er lige nu samlet på landejendommen Trente Mølle en lille times kørsel syd for Odense. Sammen med 20 andre studerende fra Island, Norge, Ukraine, Sverige og Danmark vil den spinkle dreng fra Moskva Artom den næste uge gennemgå en rejse ind i fløjtens flyvende færd.

»Fløjten er en fri fugl, kan man sige. Den bevæger sig i de lidt højere lag,« siger Henrik Svitzer, der vil guide eleverne med sin fløjte.

Brede danskere.

20 år i Det Kongelige Kapel har givet Henrik Svitzer en erfaring, som han sammen med kurssets franske fløjteprofessor Pierre-Yves Artaud, vil tage udgangspunkt i, når de sammen sætter den kommende generation af unge fløjtenister stævne. Begge vil de fortælle eleverne om fløjtens fødsel som en skrøbelig fugleunge i det franske land til en fuldvoksen albatros båret af musisk opdrift.

Henrik Svitzer glæder sig over, at den franske professor Pierre-Yves Artaud er med på at udfordre landegrænserne.

»Den franske fløjteskole er meget sympatisk inspirerende og filosofisk, så hvorfor ikke tage den her til Danmark, i stedet for at vi skal tage derned konstant,« spørger Henrik Svitzer og håber på, at mødet i det fynske land bliver en tradition, som vil styrke det fransk-danske musiksamarbejde.

»Franskmændene har altid været de førende i verden indenfor fløjtespillet. De har en helt speciel tradition. Det har sandsynligvis noget med sproget og varmen i deres klima at gøre, at de har meget nemt ved at spille fløjte, vil jeg mene. Derfor har danskere altid rejst netop til Frankrig og i det hele taget haft en god alliance med dem.«

En alliance som allerede tidligt gav Henrik Svitser en ballast og en gejst til at fortsætte sin karriere. Som ung modtog han nemlig selv undervisning af en fransk lærer (Marcel Moyse) Ud fra samme devise om at lade sig inspirere af hinandens kulturer underviser han russiske Artom.

»Han er uspoleret og hurtig til at lære, hvilket giver ham et forspring og mig en stor glæde ved at undervise ham. Normalt er man 20-22 år, før man har Artoms niveau,« fortæller Henrik Svitser.

I kontrast til det russiske stortalent er de danske elever på Henrik Svitser kursen ifølge ham repræsentanter for en anden og mere social tilgang til fløjtespil. Der rangerer samvær højt. »Hvor Artom mere er en enspænder, fordi han er vokset op i en russisk konkurrencetradition, er danskerne på den anden side mere socialt orienterede i deres opfattelse af musikken. Det gør dem gode til at lytte, spille sammen og giver dem mere bredde i deres opfattelse og ofte kommer den personlige, solistiske og virtuose udvikling senere. Ofte bliver disse herlige talenter mere alsidige og komplette som mennesker og musiker.

Henrik Svitser forklarer, at de danske elevers hang til samspil kommer ud af konservatoriernes satsning på orkestermusikere og ikke solister, som det er tilfældet i Artoms hjemland.

»Vindermentaliteten er meget tydeligere hos ham, end hos mine danske elever,« understreger Henrik Svitser, men glæder sig over, at samtlige elever formår at få en sludre på tværs af landegrænser og musiktraditioner, når hans kone til aftensmad serverer russisk rødbedesuppe for kursisterne på Trente Mølle.

Giv tid. Gå, før du kan løbe, må være Henrik Svitser opskrift på, hvordan elever som russiske Artom og de danske elever får en flyvefærdig start på deres musikkarriere. Nogle af kursisterne på Trente Mølle skal starte på konservatoriet snart. De har derfor brug for gode råd og tips.

»Man skal både være god til at spille i orkester i dag, samtidig med at man kører solo-arrangementer ved siden af,« forklarer Henrik Svitser, der ved, at netop evnen til at multitasker udfordrer eleverne.

»Der skal være lidt af begge dele, fordi musikerne ikke må gå i stå i deres udvikling. De skal forholde sig udadvendte som solister, så de bliver til et selvstændigt kunstnerisk væsen.«

Hans erfaring er, at ikke alle danskere formår at blive solister. Det er et aspekt ved kurset på Trente Mølle, som Henrik Svitser forsøger at imødekomme, når han sammen med den franske professor afholder såkaldte Master Classes, hvor eleverne bliver trænet én og én.

»Vi afholder både samspil og Master Classes, fordi vi prøver at gøre kurset så alsidigt som muligt. Faktisk siger vi til kursisterne: Glem alt om, at du er fløjtenist, men fokuser på, at du er musiker,« siger Henrik Svitzer,

Jeg er meget glad og stolt over at vi har Berlinske musikkonkurrence og ikke mindst Øresunds solist konkurrencen hvor jeg har æren af at værre med i Juryen. Diss konkurencer betyder virkeligt meget for de unge musikers kommende karriere og udvikling og netop her kan de prøve deres grænser af.

»Vores kurser her er faktisk ikke for nørder, fordi vi mener, at man som musiker skal spille noget, som giver mening for andre mennesker end blot en selv. Derfor skal man ikke blive for indspist.«

»Men heldigvis er niveauet her på kurset blandet. Det er derfor vigtigt for mig som underviser, at jeg lytter efter alle elevernes eget musiske udtryk og værdsætter det. Det er nemlig dét udtryk, vi skal udnytte. For når eleverne tager herfra og hjem til Island og Norge, så skal de gerne have fået glæde og inspiration til at øve mere og blive en slags opdagelses rejsende i musikkens verden. Det handler om det åndelige,« siger Henrik Svitzer og blinker stolt til sine elever på Trente Mølle. Og blinket er "spejlet" i deres øjne.